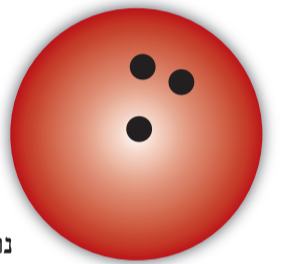

הכל מתגלגל במשפחה

שרה, גדי ואור אבירם -
אמא, אבא ובן - מנהלים
את חייהם סביב הבאולינג
המקצועי ■ הם עטורי
ניסיון, תחרויות ותארים
בתחרויות מקומיות
ובינלאומיות בארץ
ובעולם ■ והבן אור
אפילו מתחרה במסגרת
הליגה המקצוענית
בשוודיה ■ יואב מלכה
פגש אותם השבוע
ב'סופר-בול' שבראשל"צ

יואב מלכה // צילום: אבי מועלם

כשנכנסים בשערי מועדון הבאולינג 'סופר-בול' בראשון לציון, קשה שלא להתייחס אליו יותר כאל מקום בילוי מאשר כאל אתר של פעילות ספורטיבית. מכון מושק, מושק וידאו, שולחן כדורגל-דיסק ומתקן קליעה לסל נמצאים במבואות משטחי הבאולינג. אבל המקום שמשמש לרבים אתר לימי הולדת לילדים, אירח לא מעט אליפויות אירופה מקצועניות בבאולינג ('כדורת', בעברית תקנית) לבריגרים ולנוער, כמו גם משחקי שתי מכביות.

"לכל כדור תפקיד משלו"

על השולחנות בחדרה של מנהלת המתחם שרה אבירם, שהיא גם שחקנית ומאמנת מקצועית, מונחים גביעים, כשעל הקיר תלויות תמונות של שרה, ושל בנה, אור, כשהם עוברים דים מדליות מאלפויות אירופה. בנוסף, בפינת החדר עומדים בערימה קלסרים ולוחות שעליהם משורטטות שיטות אימון. הצלע השלישית במשפחה הוא גדי אבירם, בעלה לשעבר של שרה ואביו של אור, שגם הוא שחקן ומאמן מקצועי, בדיוק כמו אשתו לשעבר ובנו.

לא פשוט להיות שחקן באולינג. במיוחד כשאין הכרת טובה כלכלית גבוהה. בדיוק כמו בשאר הענפים היחידניים. אם רוצים להתברג ברמה האירופית, צריך להשקיע לא מעט כסף מהכיס כדי לממן טיסות, שהות בבתי מלון, דמי ההשתתפות ועוד.

אור אבירם: "להגיע מישראל לטורניר באירופה זאת השקעה לא קטנה. יודעים כמה מוציאים, אבל לא כמה מקבלים בחזרה. הכל תלוי בשאלה אם עפים מוקדם, או מגיעים לשלבים גבוהים".

מלבד הקוטר החיצוני של כדור הבאולינג, שהוא קבוע, בפנים יש משקולת בצורה מסוימת ובמשקל מסוים. הסימנים שעל הכדור מציינים את מיקום המשקולת התלויה, ואת מיקום החורים בכדור שמשפיעים על התנהלותו על המסלול. ברמות הגבוהות, לכל שחקן מותאם כדור משל עצמו. הוא קונה כדור אטום, והחורים שקורחים בו מותאמים לגודל אצבעותיו. "לכל כדור יש תפקיד משלו", אומר אור, במשפט שנשמע כאילו נאמר על ידי קלינט איסטוד באיזה מערבון. "יש כדורים שמסתובבים וטובים בשביל מכה ראשונה, בשביל 'סטרייק', ויש כדורים שהולכים ישר כי קל יותר לכיך וון אותם כשנשארו פין אחר פנינה הימנית למשל".

על מסלולי הבאולינג מרוח שמן שנועד לשמור עליו מחיכוך עם הכדורים, אבל בטור-

נירים ברמה גבוהה רואים שלא היה הברל בין המסלולים מבחינת כמות פריסת השמן, כדי לא לייצר יתרון לשחקן מסוים.

ליגה מסודרת

הבאולינג בישראל מאוחד תחת התאחדות הכדורת בישראל, ומורכב מליגות תחרותיות שכוללות 8-10 קבוצות מכל הארץ. לכל קבוצה יש מדים רשמיים עם סמל, והליגה פעילה בין ספטמבר למאי, יחד עם משחקי גביע המדינה למועדונים, כשבכל שבוע מתחרה מין אחר - שבוע נשים ושבוע גברים. שחקני הנור ער מתחרים בשבת בבוקר אחת לשבועיים.

"מרכזי הבאולינג בארץ הם עסקים פרטיים של אנשים פרטיים ולא שייכים לשום איגוד", מסייג גדי אבירם. "התאחדות הכדורת היא של השחקנים עצמם ובתוכה יש ועדות, אבל אין באף מרכז באולינג היום בעל בית שהוא קשור להתאחדות. בעלי הבית מרוויחים פחות מקיום הליגות, כי יותר כסף נכנס להם מאנשים פרטיים. במרכזי באולינג אני מרגיש אורח, למרות שיש לי עמותה. אם הטורטו היה נותן מרכז באולינג, כמו שהוא נותן אולמות ספורט, אז יכול להיות שהענף היה נראה אחרת".

מבנה הליגות כולל את ליגות העל לנשים, לגברים, לסניורים ולנוער (בנים ובנות), ליגה לאומית לסניורים, לנוער ולגברים, ליגות ארץ צית א' ו-ב' לגברים, ליגה ארצית לסניורים (מעל גיל 50), ואף מפעל של גביע המדינה. כל קבוצה מייצגת מרכז באולינג, ומכילה את השחקנים הטובים ביותר של המרכז, שזוכים לניקוד הגבוה ביותר בתחרויות הליגות המקומיות של כל מרכז. בנוסף, ישנן קטגוריות תחרותיות אישיות, שבהן השחקן מייצג את עצמו.

בראשל"צ קיימות שלוש קבוצות המתחרות בליגות, ראשל"צ שמשחקת בחולון, 'סופר סטרייק' שמייצגת את מרכז ה'סופר-בול' באזור התעשייה החדש, ו'ראשונים' שמייצגת את מרכז 'הפלט באולינג', הנמצא באזור התעשייה הישן. לרחובות ישנה נציגות קטנה יותר, הכוללת קבוצה אחת המשחקת במרכז ה'סופר-בול'.

התחרויות הבינלאומיות בענף כוללות השתתפות יחידים בטורנירים פתוחים שבהם הם מייצגים את עצמם, והשתתפות בטורנירים רשמיים של אליפויות בינלאומיות שאותם מממנת ההתאחדות והשחקן מייצג את המדינה שממנה הגיע. באליפויות קבוצתיות נבחרות המדינות מורכבות ממספר שונה בהתאם לתחרויות: באליפויות לנוער הנבחרת כוללת ארבע בנות וארבעה בנים, בכוגרים שישה גברים ושש נשים, ובטורניר אלוף האלופים האירופאי כל מדינה שולחת נציג אחד. התוצאות האישיות בכל טורניר נרשמות ומדרגות את השחקן באופן אישי בנוסף למיקום הנבחרת בטורניר.

חסע מופלא בדרום אפריקה

הסיפור של המשפחה מרחובות בענף הבאולינג מתחיל בסוף שנות ה'80 בואכה תחילת ה'90, עת התחיל הענף לצבור תאוצה בישראל. גדי (63) שיחק כדורעף בהפועל רחובות ואימן את מחלקת הנוער של הפועל מ"מ מורק בכדורגל, כשבין חניכיו הכולטים נמנו מנהל מחלקת הנוער של מכבי ת"א, גיר לוי, הזמירגלן איל גולן, והבלם אלכס ברמכה. הוא התחבר לבאולינג כשהיה חייל בצבא קבע, ושיחק באולינג בליגה המקומית של המרכז ברחובות אבן גבירול בתל אביב עד פרוץ מלחמת יום הכיפורים ב'1973.

"הייתי נוסע מרחובות לת"א פעם או פעמיים בשבוע כדי לשחק באולינג", אומר גדי, "מאז המלחמה הבאולינג בישראל נעלם ועד שנת 1988 לא היו מרכזים. זה צבר תאוצה מהיום שבו התחילו למסד את נושא האימון. כשישחקתי בנבחרת ישראל לפני כן, לא היו מאמנים בכלל. הכל היה אילתורים והיו מעטים שהעיוזו לנסוע לחו"ל לראות שעה או שעתיים משחק מקצועני".

שרה (55), שחקנית כדוריד לשעבר בהפועל רחובות המיתולוגית ובנבחרת ישראל, בימים שבהם המועדון היה "המכבי ת"א של הכדוריד", כך לדברי שרה, היא החליטה שצריך לפתוש בשיא, בעיקר עקב הפיכתה לאם. היא לא רצתה להתנתק מהספורט ובחרה בבאולינג.

בתחילת שנות ה'90, כשהסתיים משטר האפרטהייד בדרום אפריקה, הוכרז במדינה כי הם פותחים את משחקי הספורט לעולם החופשי, והספורט הראשון היה באולינג. הם הזמינו את נבחרות הולנד, ארה"ב וישראל, כשגדי נמנה על סגל הנבחרת ישראלית. "עשו לנו מסע בדרום אפריקה, ושיחקנו יותר בשביל הכסף. לא היו פרסים, הטלוויזיה צילמה אותנו ולא מעבר לזה", נזכר גדי. "בטורניר הבנותי שמכחינה אישית לא אוכל להגיע לרמות של השחקנים מהמדינות האחרות כי כל נבחרת הגיעה עם מאמן, מעסה, פסיכולוג, ואצלנו זה היה בלי שום תוכנית, בלי שום מאמן. מאוד התלהבתי".

כשחזר לארץ היה שותף להבאת המאמן האנגלי ג'ון ויליאמס, אחד המאמנים הגדולים בעולם, שכבר לא נמצא בין החיים, כדי שילמד באולינג בצורה מקצוענית. שלוש פעמים הוא העביר בישראל קורסי מאמנים ומדריכים מעשיים, בשיתוף עם מכון וינגייט, שם עברו החניכים שיעורים בפסיכולוגיה, באנטומיה ובי מתוריקה.

אור (30) גדל למציאות הספורט בביתו (כמו גם שני אחיו, כשהבכור זכה באליפות ישראל הראשונה לנוער בבאולינג). אמנם עד גיל שמונה הוא לא שיחק באולינג בישראל, אבל מאז שנפתחו המרכזים מחדש הוא לא ידע משהו אחר. האהבה שלו לענף הייתה מספיק גדולה כדי להביא אותו עד הליגה המקצוענית ארצית של שוודיה, שם הוא נחשב כיום כשחקן מן המניין. "הרוב לוקחים את הבאולינג כבילוי עם החברים. לי זאת הייתה התמכרות", הוא מודה.

משפחת אבירם, שנמנית על סגל נבחרת ישראל, היא עטורת מדליות מתחרויות בינלאומיות, ביניהן מדליות על זכייה באליפויות אירופה. יש מי שיטען שהזכייה האלו לא נחשבות כהישגים ספורטיביים, שכן לא מדובר בכלל בענף ספורט של ממש, ואור אפי' לו מסכים עם הטענה ש"בבאולינג יש יתרון, שלא צריך להיות בשנות ה'20 בשביל לככב, או להיות בכושר פיסיוולשמוד על תזונה מדויקת. רוב השחקנים הטובים בעולם הם בגילאי 40-35. שחקני באולינג לא צריכים להיות בכושר פיסיוול לרוץ עשרות קילומטרים כמו בכדורגל".

אבל המציאות של אור מוכיחה אחרת. סדר היום שלו סובב סביב אימוני הבאולינג, כולל קביעת משמרות עבודה. "קודם כל יש טיסות, אימונים, משחקים ואחרי זה העבודה הרגילה משתלבת בזמן הפנוי", מסביר אור, "מה שהופך את השחקנים הטובים לשחקנים טובים יותר היא יכולת הריכוז, בגרות והרבה כישורים מנטליים - יותר מאשר כישורים פיסיים".

"לכל כדור יש תפקיד משלו", אומר אור, במשפט שנשמע כאילו נאמר על ידי קלינט איסטוד באיזה מערבון. "יש כדורים שמסתובבים וטובים למכה ראשונה, בשביל 'סטרייק', ויש כדורים שהולכים ישר כי קל יותר לכוון אותם כשנשארו פין אחד בפניה הימנית למשל"